

Sądy odsyłające

High Court of Ireland, Verfassungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Digital Rights Ireland Ltd (C-293/12), Kärntner Landesregierung, Michael Seitlinger, Christof Tschohl i in. (C-594/12)

Strona pozwana: Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Justice, Equality and Law Reform, The Commissioner of the Garda Síochána, Irlandia i Attorney General

przy udziale: Irish Human Rights Commission

Przedmiot

(Sprawa C-293/12)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – High Court of Ireland – Wykładnia art. 3, 4 i 6 dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. L 105, s. 54) – Ograniczenie praw strony skarżącej w zakresie telefonii komórkowej – Zgodność z art. 5 ust. 4 i art. 21 TFUE – Zgodność z art. 7, 8, 10 i 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

(Sprawa C-594/12)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Verfassungsgerichtshof – Ważność art. 3–9 dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. L 105, s. 54) w świetle art. 7, 8 i 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Wykładnia Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 7, 8, 52 i 53, dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31), a także rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001, L 8, s. 1) – Skarga konstytucyjna dotycząca ewentualnej niekonstytucyjności niektórych przepisów federalnej ustawy o telekomunikacji wdrażającej dyrektywę 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności

Sentencja

Stwierdza się nieważność dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 258 z 25.8.2012; Dz.U. C 79 z 16.3.2013

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 10 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – ACI Adam BV i in. przeciwko Stichting de ThuisKopie, Stichting Onderhandeligen ThuisKopie vergoeding

(Sprawa C-435/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Własność intelektualna — Prawa autorskie i prawa pokrewne — Harmonizacja niektórych aspektów praw autorskich i praw pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 5 ust. 2 lit. b) i art. 5 ust. 5 — Prawo do zwielokrotniania — Wyjątki i ograniczenia — Zwielokrotnianie na użytek prywatny — Legalność pochodzenia kopii — Dyrektywa 2004/48/WE — Zakres stosowania)

(2014/C 175/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ACI Adam BV, Alpha International BV, AVC Nederland BV, B.A.S. Computers & Componenten BV, Despec BV, Dexion Data Media and Storage BV, Fuji Magnetics Nederland, Imation Europe BV, Maxell Benelux BV, Philips Consumer Electronics BV, Sony Benelux BV, Verbatim GmbH

Strona pozwana: Stichting de Thuiskopie, Stichting Onderhandeligen Thuiskopie vergoeding

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy – Wykładnia art. 5 ust. 2 i 5 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10) oraz art. 14 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45) – Prawo do zwielokrotniania – Wyjątki i ograniczenia – Poszanowanie praw własności intelektualnej – Koszty postępowania – Zakres stosowania

Sentencja

- 1) Prawo Unii, a w szczególności art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym w związku z art. 5 ust. 5 tego aktu, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowego takiego jak omawiane w postępowaniu głównym, które nie rozróżnia sytuacji, w której źródło służące za podstawę sporządzenia kopii na użytek prywatny jest legalne, od sytuacji, w której źródło to jest nielegalne.
- 2) Dyrektywę 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej należy interpretować w ten sposób, że nie znajduje ona zastosowania do sporu takiego jak ten w postępowaniu głównym, w którym podmioty zobowiązane do zapłaty godziwej rekompensaty wnoszą do sądu odsyłającego o wydanie orzeczenia deklaratoryjnego przeciwko broniącej się przed tym wnioskiem organizacji zobowiązanej do pobierania i rozdziału tego wynagrodzenia pomiędzy podmioty praw autorskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 22.12.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Niderlandy) – Maatschap T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer przeciwko Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Sprawa C-485/12) ⁽¹⁾

[*Rolnictwo — Wspólna polityka rolna — Systemy wsparcia bezpośredniego — Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 — Zintegrowany system zarządzania niektórymi systemami pomocy i ich kontroli — System identyfikacji działek rolnych — Warunki kwalifikowalności do pomocy — Kontrole administracyjne — Kontrole na miejscu — Rozporządzenie (WE) nr 796/2004 — Określenie powierzchni kwalifikujących się do pomocy — Teledetekcja — Fizyczna kontrola działek rolnych*]

(2014/C 175/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maatschap T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer

Strona pozwana: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie